

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی تئاتر درمانی بر سلامت عمومی زنان نابارور

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 62، شماره 41 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حمیده صمدی - دانشجوی دکترای تخصصی روانشناسی، گروه مشاوره و روانشناسی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران. کارشناس سلامت روان، اداره مشاوره و سلامت روان، معاونت دانشجویی و فرهنگی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران (نویسنده مسئول)

عفت شیرازی - دانشجوی دکترای تخصصی روانشناسی، گروه مشاوره و روانشناسی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران

نگار صادق اصفهانی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه ناباروری با طیف گسترده آسیب‌های روان شناختی شامل کاهش کیفیت زندگی، عزت نفس، رضایت جنسی، عاطفی و اجتماعی، افزایش سطح تنیدگی، اضطراب، افسردگی، مشکلات زناشویی و... همراه است از جمله روش‌هایی که می‌توان در زمینه درمان معضلات و مشکلات روحی و روانی به کار گرفت "هنر درمانی" است. هدف پژوهش حاضر، تعیین اثر بخشی تئاتر درمانی بر سلامت عمومی زنان نابارور می‌باشد. روش کار پژوهش اضر از نوع کارآزمایی بالینی تصادفی شده با گروه کنترل می‌باشد. جهت انتخاب حجم نمونه از بین مراکز بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مرکز تأمین انتخاب و به صورت در دسترس 30 نفر از زنان نابارور اولیه در فاصله سنی 18-49 سال در محدوده زمانی مهر تا آذر سال 1395 انتخاب و به صورت گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش (15) و کنترل (15) انتساب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ و هیلر بوده که توسط دو گروه تکمیل گردید. جهت گروه آزمایش 8 جلسه تئاتر درمانی اجرا شده و پس از پایان جلسات مجدداً پرسشنامه جهت دو گروه اجرا گردید، جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیره استفاده شد و توسط نرم افزار آماری spss نسخه 21 مورد محاسبه قرار گرفت. نتایج با توجه به اینکه در پرسشنامه سلامت عمومی بالا بودن نمرات سه خرده آزمون علائم جسمانی، اضطراب و اختلال خواب و افسردگی شدید و پائین بودن نمره خرده آزمون اختلال در کارکرد اجتماعی دال بر بیماری است، داده‌های گروه آزمایش میانگین در برخی خرده مقیاس‌های اول، کاهش یافته (10/3، 11/53، 14/7) و در خرده مقیاس اختلال در کارکرد اجتماعی (13) افزایش یافته است که می‌تواند نشان دهنده اثر بخشی احتمالی متغیر مستقل (تئاتر درمانی) بر سلامت عمومی افراد گروه آزمایش (زنان نابارور) باشد. در حالی که در گروه کنترل میانگین‌ها در سه خرده مقیاس اول (14/4، 13/5) افزایش داشته و در خرده مقیاس اختلال در کارکرد اجتماعی (12) کاهش داشته است. نتایج تحلیل کوواریانس چند متغیره ($p > 05/0$) نشان داد که فرضیه اصلی پژوهش ما مبنی بر اثر بخشی تئاتر درمانی بودو سلامت عمومی زنان نابارور معنادار بوده است. نتیجه گیری تئاتر درمانی روش مناسبی جهت افزایش سلامت عمومی زنان نابارور بودهو باعث کاهش علائم جسمانی، اضطراب و اختلال خواب و اختلال در کارکرد اجتماعی و افسردگی شدید آن‌ها شده است.

کلمات کلیدی:

تئاتر درمانی، سلامت عمومی، زنان نابارور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1166037>

